

T-131. 2022.02.27. Kétségek és bizonyosság

Kedves Szülők és Gyerekek!

Miután Jákób megáldotta a gyermekeit, „*kimúlék és az ő népéhez takarították*”. (1Móz 49,33)
Kérésének megfelelően Kánaán földjén temették el, abba a barlangba, amibe Ábrahámot, Sárát, Izsákot, Rebekát, valamint Leát, Jákób feleségét is eltemették.

A temetés után József testvéreiben kétségek támadtak. „*Amint láták József bátyjai, hogy az ő atyjuk meghalt, ezt mondják vala: Hátha gyűlölni fog minket József, és visszaadja nekünk mindazt a gonoszt, amit rajta elkövettünk. Üzenetet küldének azért Józsefhez, mondván: A te atyád megparancsolta nekünk az ő holta előtt, mondván: Így szóljatok Józsefhez: Kérünk téged, bocsásd meg a te atyádfiainak vétjét és bűnüket, mert gonoszul cselekedtek te ellened. Most azért bocsásd meg azoknak vétjét, akik a te atyád Istenét szolgálják. József pedig sir vala, mikor ezt mondák neki. Járulának pedig ő hozzá az ő testvérei is, és leborulának előtte és mondának: Íme mi a te szolgálaid vagyunk*”. (1Móz 50,15-18)

Nagyon tanulságos ez számunkra is, mert néha mi is így gondolkozunk, mint József bátyjai. Miután egyszer már elhittük, hogy az Úr szeret, megbocsátotta a bűneinket, sőt tapasztaltuk, hogy szeretetéből mennyi jót tett velünk, mégis felmerülhet bennünk kétség. Ha pl., vétkezünk, azt gondolhatjuk, hogy Isten többé már nem bocsát meg. Vagy ha a külső körülményeink rosszra fordulnak, veszteség vagy betegség ér, akkor hajlamosak vagyunk arra gondolni, hogy most Isten visszafizet a sok bűnünk miatt, amit addig elkövettünk. Újból leborulunk Isten előtt, és azt várjuk, hogy megbüntessen. Hiszen ezt jelenti, amit József bátyjai mondtak: „*Íme mi a te szolgálaid vagyunk*”. Úgy mondták ezt, mint amikor az ezüstpohár kapcsán bajba kerültek.

De figyeljük meg József magatartását! Ez fájt neki, sírt. Majd így szólt: „*Ne féljetek: avagy Isten gyanánt vagyok-e én? Ti gonoszt gondoltatok én ellenem, de Isten azt jóra gondolta fordítani, hogy cselekedjék úgy amint ma, hogy sok nép életét megtartsa. Most annak okáért ne féljetek: Eltartalak én titeket és a ti gyermekeiteket. És megvigasztalá őket és szívükre beszéle*”.

Az Úr Jézus is így tesz velünk. Nemcsak megbocsát, hanem jóra fordítja azt, amit mi gonoszul tettünk. Újból és újból könnyörül rajtunk. Ismételten biztat: *Ne féljetek!* Megvigasztal, és a szívükre beszél. Így tegyünk mi is azokkal, akik vétkeztek ellenünk. Bocsássunk meg nekik, és ha bennük is támadnának kétségek, beszéljünk a szívükre. Mondjuk el, hogy nekünk Isten megbocsátott, és mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.

Ezzel József történetének, és a Mózes 1. könyvének is a végére értünk. Itt még annyit jegyez fel a Szentírás, hogy József is meghalt, bebalzsamozták. Halála előtt megeskette Izrael fiait: „*Mikor az Isten titeket bizonynal meglátogat, vigyétek fel innen az én tetemeimet magatokkal*”. A Bibliából tudjuk, hogy ezt megtették, amikor Mózes által kivitte Isten az Ő népét Egyiptomból.

Ezzel én is befejeztem a tanulóknak való sorozatot. A folytatást átadom másoknak. Fogadjátok az ő igeszolgálatukat is bizalommal és szeretettel, hogy tovább növekedjen a hitetek! **Ámen.**

Szeretettel:

Debrecen, 2022. február 27-én,

Apostol Imre bácsi